

• Hoogleraar schrijft biografie over in Druten geboren kunstenaar

Zoektocht naar de stem van Ru Paré

Ru Paré werd 120 jaar geleden geboren. Toch poogt Wim Willems haar 'te laten spreken'.

door Peter Deurloo

Ze kreeg al een straatnaam in Den Haag en nu krijgt ze ook een biografie: Ru Paré (1896-1972). Deze in Druten geboren kunstenaar redde in de Tweede Wereldoorlog naar verluidt 52 Joodse kinderen. Daarvoor ontving ze in 1968 de ultieme erkenning toen ze bij Yad Vashem in Israël een boom mocht planten.

Wim Willems, hoogleraar geschiedenis aan de Universiteit Leiden, schrijft een boek over Paré. De Drutense ging in 1919 in Den Haag wonen. Toch hoopt Willems dat hij in of rond Druten en Nijmegen nog mensen kan vinden die Parés familie of vooroorlogse vriendenkring gekend hebben. Of mensen die brieven, foto's of ander materiaal in hun bezit hebben dat een licht kan werpen op deze bijzondere vrouw.

Henrica Maria Paré – kunstenaar

• Ru Paré als jonge vrouw.

• Ru Paré op jonge leeftijd tijdens een uitje. Zij zit in de middelste rij als derde van links. foto's Wim Willems en Universiteit Leiden

naarsnaam Ru – was de dochter van steenfabrikant Nicolaas Paré en Helene Hoogeveen. Ze kreeg in Nijmegen haar eerste tekenlessen en studeerde sinds 1918 aan de Koninklijke Academie voor Beelden- en Kunst in Den Haag.

„Ik wil meer weten over het milieu waar Ru uitkwam, ze behoorde tot de hogere burgerklasse”, zegt Willems. Over de jeugd van Ru Paré is weinig bekend. Willems heeft een aantal foto's uit die tijd. Hij is ervan overtuigd dat er meer materiaal moet zijn.

„Haar broer, Klaas Paré, is in het Gelderse gebleven. En wellicht zijn er documenten of foto's overgedragen aan kinderen en kleinkinderen. Ik heb een tijd verhalen in de Haagsche Courant geschreven over mijn jeugd in Den Haag in de jaren vijftig en zestig. Ik had bijna geen foto's van mezelf in die periode. Ik kreeg veel reacties en nu heb ik een album vol. Je staat vaak op foto's van an-

deren.” Hij hoopt op een dergelijk effect met foto's en ander materiaal over de jeugd van Ru Paré.

„Er is enerzijds de kans dat mensen zich met overgeleverde herinneringen en materiaal melden. Anderzijds hoop ik dat het verhaal van Ru Paré in Druten en Nijmegen gaat leven en dat er daar mensen opstaan die mee willen helpen zoeken.”

Willems verricht zijn onderzoek onder de vleugels van de Stichting Ru Paré. Die trok in 2011 kunsthistorica Esther Dieltjes aan om een Parébiografie te schrijven. Maar dat project liep vast.

Het materiaal dat Dieltjes al had verzameld, is overgedragen aan Willems. Hij trekt twee jaar uit voor het project. Willems wil het boek schrijven vanuit het gezichtspunt van een oude Ru Paré die terugkijkt op haar leven. „Maar om haar tot leven te brengen, moet ik wel eerst haar stem vinden.”

Volgens de hoogleraar is het levensverhaal van Paré een vierluik. Met als eerste venster haar jeugd in Druten en de eerste kunstzinnige scholing in Nijmegen en als tweede haar succesvolle artistieke carrière in Den Haag voorafgaand aan de Tweede Wereldoorlog. Het

• • •
'Ik hoop dat er in Druten mensen opstaan die mee willen zoeken'

Wim Willems hoogleraar

derde luik gaat over haar inzet voor Joodse kinderen in de oorlog. Ze reist per fiets het land door om onderduikadressen te regelen.

Na de oorlog volgt de vierde episode waarin haar animo om te schilderen aanvankelijk verdwijnt. Maar het heilig vuur komt terug als ze naar Israël reist en daar een aantal van de door haar geredde kinderen ontmoet. „Ze heeft een nieuwe familie gecreëerd en herontdekt zichzelf als kunstenaar.”

Die veertien 'Israëliëse kinderen' is Willems nu aan het opsporen. Zij kunnen verhalen vertellen over hun contact met Paré tijdens haar bezoeken aan Israël. Het liefst wil hij ook de andere geredde kinderen spreken.

„Of het er in totaal 52 zijn, zoals altijd is beweerd, weet ik nog niet. Ik heb nu zekerheid over dertig kinderen.”

Reageren?

p.deurloo@gelderlander.nl

Verplichte behandeling suïcidale brandstichter

door Bert Luijpen

ARNHEM. De rechtbank in Arnhem is met zijn uitspraak in de zaak tegen een 49-jarige man uit Beneden-Leeuwen die zijn huis in brand stak, tussen de eis van justitie en de vraag van de advocaat in gaan zitten. De man stak op

22 juli zijn huis aan de Hogenkamp in brand. De man was in de versukkeling geraakt na een hartinfarct, raakte zijn baan kwijt en raakte verslaafd aan medicijnen en alcohol. Twee weken voor de brand verliet zijn vriendin met twee kinderen het huis.

De man wilde via de brand

zelfmoord plegen, maar op het laatste moment maakte hij zich toch uit de voeten. De man kreeg gisteren van de rechters een celstraf van 365 dagen, waarvan 147 voorwaardelijk. Dat betekent dat de man er het grootste deel van de straf al op heeft zitten. Maar de rechters bepaalden ook dat hij

daarna niet op vrije voeten komt.

Hij moet achter gesloten deuren worden behandeld aan zijn verslavingen en de daaruit voortvloeiende persoonlijkheidsstoornis. Alleen de kliniek waarin dat moet gebeuren, de Piet Roordakliniek, kan nog niet aangeven wanneer hij daar terecht kan.

